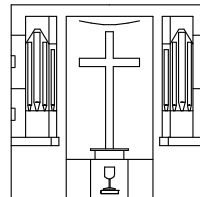

TES⁺VÉREK

a Budapest József utcai Baptista Gyülekezet lapja

XV. évfolyam 12. szám

2005. december

Isten szeretet

(1 Jn 4:7-12)

Karácsony a szeretet ünnepe. Nincs a köztudatban még egy fogalom, melyet olyanra lejárattott volna az ember, vele úgy visszaélt volna vele, mint a szeretet. Mégis újra, meg újra visszatérünk hozzá, mert képtelenek vagyunk létezni nélküle. Mint ha lenne ebben valami elkoptathatatlan, valami Istentől való...

Akiknek János apostol ír, sokadszor hallják, hogy „szeressük egymást”, mint testvérek a Krisztusban. Már-már untathatta őket, hogy erről beszél állandóan, még zaklatásnak is vehették a nógatóást egymás szeretetére. Úgy lehettek, ahogyan mi is vagyunk a gyülekezetben. Jól ismerték egymást, kialakult baráti körök, mások közömbösek voltak számukra, egyeseket pedig sohasem tudtak befogadni, „urambocsá” még utálták is őket. Mindennek természetesen valami „szentebb” nevet adtak. A testvéri kapcsolatok ilyen szóródása sajnos velejárója a szorosabb gyülekezeti életnek egy jó közösségen belül, még a Krisztus testében is!

Itt rejlik azonban a hit titka: a megkoptott szeretet, a sorvasztó közöny, és a pusztító viszályok helyére képes visszatérni az a szeretet, ami a Krisztus lelkülete! Mert velünk van Urunk, s pusztta jelenléte is a szüntelen megújuló szeretet forrása. A meglanyhult testvérszeretet új erőre kaphat gyülekezeteinkben, ha meglátjuk a közöttünk lakozó Krisztust, és érvényesülni engedjük kapcsolatainkban. Miben ismerhetjük fel Őt? – Ott van a másokban, a gyermek vidámságában, a fiatal esetlenség-

gében, a felnőtt erejében, és az idős ráncos arcában. Egyedül a szeretet által fedezhetjük fel jelenlétét.

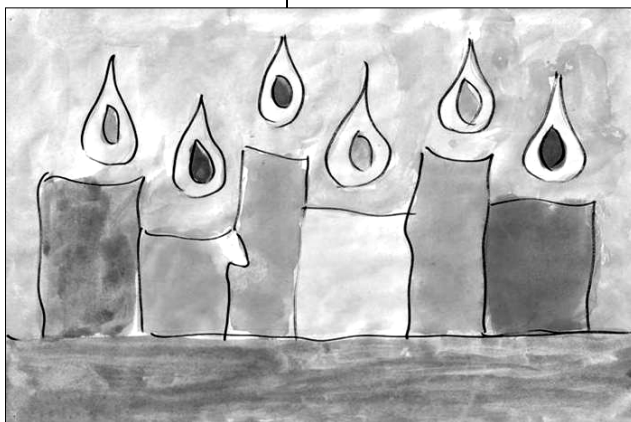
Amikor oly sokat vajúdunk baptista önzonosságunk tisztázásával, rá kell döbennünk, hogy éppen ez: a krisztusi szeretet által teremtetett élő közösség a legfőbb jellemzőnk. Nem mi találtuk ki, mások mondták ránk, hogy a hívők azok, akik szeretik egymást. Ne tétovázzunk tovább, tér-

jünk vissza erre az útra, minden perc

bizonytalanság csak növeli veszteségeinket! Emlékeztessen ez az ige e karácsonyon drága örökségünkre, mely erőnk forrása és győzelmünk záloga egyben! Vissza a régi útra! A leg-

különbre, a krisztusi szeretet ösvényére! Igaz, ez nem kényelmes és széles, olykor kevés a biztatás, és nagyon ágál ellene emberi természetünk. Mégis ez az egyetlen, a mi utunk, mert legyőz minden elhárító kőfalat, és áthidal minden szakadást okozó mélységet. Hiszen Krisztus az út, és Ő a híd egymáshoz!

Ezen a karácsonyon úgy ismerjük meg a közöttünk és bennünk lakó Istent, hogy a szeretet útjára lépünk: hitvesünk, gyermekeink, szüleink, volt társunk, ellenszenves testvérünk, szomszédaink, munkatársaink és embertársaink felé. Itt egyszerre eltűnik a harag, közöny, s felszabadul szívünk arra a szeretetre, mellyel Krisztus az életét adta értünk a kereszten, amit régóta áraszt ránk, de sokáig visszatartottuk ennek áldásos folyamát.

Higgyük el, nem szervezeti, liturgiai vitáink vannak, sem generációs bajaink, csupán elfelejtettünk önzetlenül, krisztusi módon szeretni! Az Ige most új lehetőséget kínál mindannyiunknak, nem kényszerít, hanem Megváltónk szelíd szeretetével kérlel a jóra bennünket. Ha úgy tetszik, kiengezzel egymás iránt.

Nem igazán hiszek a látványos összeborulásokban, de hiszek a kemény szívünk mélyén végbemenő igaz megtérésben, mikor mi magunk törünk össze Isten előtt bűneink miatt. Amikor már az életet jelenti nekünk, hogy megbocsát, mert szeret az Isten. Ebből nyerjük azt, ami az igaz istenismeret, melyből kiapadhatatlan forrásként fakad föl a testvérek iránti őszinte, s minden ember iránti mentő szeretet. „Mert Isten szeretet.”

ÚJVÁRI FERENC

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál, és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

<i>Bozsogi Jánosné</i>	<i>Dobner Péter</i>
<i>Erdei Béláné</i>	<i>Groska Erzsébet</i>
<i>Guti Györgyné</i>	<i>Hetzke József</i>
<i>Kántor Imréné</i>	<i>Kárpáti Tivadarné</i>
<i>Kiss Frigyes</i>	<i>Liptai Sándorné</i>
<i>Nagy Sándor és neje</i>	<i>Oláh Zsolt</i>
<i>Pap László és neje</i>	<i>Páka Elek</i>
<i>Rumbold Gyula</i>	<i>Sallay Lajos</i>
<i>Sebők Györgyné</i>	<i>Szabó Lajosné</i>
<i>Tóth Imréné</i>	<i>Vida Sándor</i>
<i>Vodiczky Mária</i>	

„Érezzétek, és lássátok, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki hozzá menekül.” (Zsolt 34:9))

Kedves Testvérek!

Régi, és jogos igényt kielégítve szeretnénk a József utcai gyülekezetünk múltjával kapcsolatos dokumentum jellegű anyagokat összegyűjteni, rendszerezni, és tőlünk telhető módon az utókor számára megmenteni.

Ennek megvalósításához a félemeleti bibliaköri lakásban, az előszoba – fürdőszoba közötti átjáró helyiségben összegyűjtjük a régi iratokat, fényképeket, majd rendszerezés után, az előjáróság által a későbbiekben meghatározandó, biztonságos körülmények között helyezzük el. Következő lépésben tervezzük elektronikus adathordozóra is felvinni, amelyeket ezek közül lehetséges.

Kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy akiknél otthon megőrzésre, esetleg már szinte elfeledve, van bármilyen gyülekezeti irat, fénykép, legyenek szívesek elhozni, és **Oláh Judit**, vagy **Mezei Géza** testvéreknek odaadni, akik az anyagokat gyűjtik a rendszerezéshez. Ha valakinek gyülekezetünkkel kapcsolatos saját tulajdonú, bármilyen dokumentuma van, szeretettel kérjük, hogy kölcsönbe hozza el a nevezett testvéreknek, akik másolatot készítenek róla, és az eredetit épségben visszaadják tulajdonosának. Akinek tudomása van arról, hogy valamelyik, gyülekezetünk használatában levő lakásban, helyiségben vannak elfekvő, elfeledett képek, iratok, azt szintén kérjük a két megbízott testvérnek jelezni.

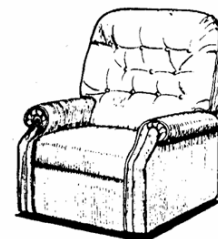
Ha valaki a régi dokumentumok azonosításában, lefényképezett személyek felismerésében tud segíteni, szintén szeretettel kérjük erre!

Köszönettel:

A GYÜLEKEZET LELKIPÁSZTORA, ÉS
ELŐJÁRÓSÁGA

Hívó kárpitos mindennemű munkát vállal kedvező áron, rövid határidővel.

Telefon:
06/20-946-2677

Én vagyok az első és az utolsó

„Én, János, testvéretek és társatok Jézussal a szenvedésben, a királyságban és az állhatatosságban, a Patmosz nevű szigeten voltam az Isten igéjéért és Jézus bizonyosságtételéért. Lélekben elragadtattam az Úr napján, és hátam mögött hatalmas hangot hallottam... Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót... tekintete olyan volt, mint amikor a nap teljes erejével fénylik.” (Jel 1:9-10, 12-13, 16b)

Domitianus császár Kr. u. 81-96. között uralkodott Rómában. Tacitus azt írja róla, hogy Domitianus nem időközönként, szüneteket tartva, hanem szakadatlan egyhuzamban tette tönkre a római államot és annak népeit. Lelkét a kegyetlenség és élvhajzás töltötte be. Néró legalább elfordította fejét, amikor parancsot adott a gyilkolásra, Domitianus végignézte azokat. Uralomra jutásával véres keresztyénüldözés következett, amely elérte a még életben lévő öreg apostolt, Jánost is. Valószínűleg kényszermunkára ítélték, és Patmosz szigetére száműzték azzal, hogy onnan nincs visszatérés. Itt vált János az Újszövetség prófétájává. Tudjuk, hogy a végleges száműzetést Isten változtatta időlegessé, mert Jánossal még terve volt. Az evangéliumát ezután írta meg, és Efezusban szabad emberként halt meg.

A Jelenések Könyvében egy vesztesnek tűnő ügyben, az üldöztetésben levő egyház megalázott vezetője szólt a mártír gyülekezethez. Önmagát a gyülekezet tagjai sorsársának nevezte. A világban most ugyanis a Sátán az úr. A gyülekezet számára nagy a tét: a nyomás alatt is megmaradni Krisztus mellett.

Azonban nemcsak János osztozik a gyülekezetet ért üldöztetésben, hanem maga Krisztus is! Aki egyrészt itt úgy jelenik meg, mint mártírtárs, aki sorsközösséget vállal az üldözött gyülekezettel, ugyanakkor Ő, mint a legnagyobb Úr, a történelem ura és bírja áll a gyülekezet mellett. Végül is nem Domitianus, hanem Krisztus az Úr e világon. Ezért a hitvallásért vállalják a ke-

resztyének a vértanúságot. Mert a trónuson ülő Emberfia ugyanaz, mint a földön mártíromságot elszenvedett názáreti Jézus. Ő megerősíti a gyülekezetet a kitartásra. Ahogyan osztoznak a sorsában, az igazságért való megaláztatásban, úgy osztoznak majd eljövendő dicsőségében is. A gyülekezet szenvedése magvetés, amely sok ember megmentését eredményezi. A Jelenések Könyve elmondja, van arra hatalma Jézusnak, hogy a Sátánt, és egész művét egy pillanat alatt megsemmisítse és eltüntesse (Jel 20:3).

János lélekben ragadtatott el, ami nem önkívületet jelentett, hiszen János tudatánál volt. Csupán annyit, hogy Isten kiiktatta az akadémikuskodó emberi kritikát, az értelem rostáját, hiszen a tapasztalatok ellen mondtak. Miként lehet mindez? Hiszen

semmi jele a szenvedés végének. A trombita

határozott,

ellentmondást nem tűrő hangja azt jelzi, hogy nem

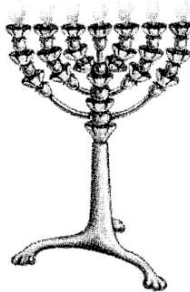
Domitianus, nem is a gyülekezet, még csak nem is

a próféta dönti el azt, ami ezek után bekövetkezik –

hanem a trónon ülő Úr. A Jánosra bízott üzenet

továbbadásában sem lehet ellenszegülés, pontatlanság, lazaság vagy hiányosság. Ha a gyülekezet Krisztus üzenetét nem kapja meg, akkor hitében zavar támad, és ez bukásához vezethet.

A megjelenő Úr Krisztuson hosszú palást van, ami a papok öltözeke volt az Ószövetség idején. Azt jelzi, hogy Ő szent személy. Feje és haja fehér, mint a Dánielnek megjelenő Öregkorúé. Ez a bölcsesség és méltóság jele. Szeme tűzláng, vagyis megteveszthetetlen, egyben megvesztegethetetlen. Azt is látja és értékeli, ami emberi szem előtt rejtve van. Lába hasonló a kemencében izzított érchez. Ez Jézus tántoríthatatlan stabilitása. Őt nem lehet megingatni, nyomás alá helyezni, akaratának véghezvitelétől eltéríteni. Hangja, mint a vizek zúgása, vagyis ellenállhatatlan. Szájában éles, kétélű kard: szava a fegyvere. A lebecsült Ige fogja végül megítélni a vilá-

got. Jobb kezében a hét csillag: ezek a gyülekezetek vezetői. Hét mécstartó között jár, amelyeknek talpa van. Nem a hétkarú mécses van előtte – az egy töről fakadó zsidó gyülekezet. Az újszövetségi gyülekezet nem genetikai alapon jött létre és maradt fenn. Minden gyülekezetnek Krisztussal van élet-teli közössége, és egyedül ez a biztosíték a gyülekezet megmaradására.

A szenvedő egyháznak megvan a kísértése, hogy belefáradjon a szenvedésbe, és elhagyja Krisztust. A Sátán azt sugallja, hogy Jézus magára hagyta a gyülekezetet. A megjelenő Úr Krisztus tudtul adja, hogy az Ő szenvedése sem jelentette ügyének végét. Ő az első mártír. Ami a földön sötét: az üldözés, a vértanúság, a mennyben fénylik. A kitartás nem makacsság – ahogy a Sátán sugallja – hanem hűség. Ez Isten előtt a megjutalmazásra váró érték. Az igazság felismerésének, és a mellette való kiállásnak már a mindennapokban, sőt a szenvedések idején is megvan a méltósága. Azonban az örök megbecsülés – méghozzá Isten részéről – már készen van: a gyülekezet felemelése Isten örök közösségébe, a mindenható Isten végső uralmában való részesedés, ha várat is magára, de nem bizonytalan. A kitartás az üldözések idején nem oktalanság, hanem reménység, méghozzá a hűségesek (a görög nyelvben: a hívők) reménysége.

A hívők olykor békésebb, de nem kísértés-mentesebb időket élnek. Máskor több meg nem értés, teher és gúny hárul rájuk, esetleg mellőzésben, vagy üldözésben van részük. A várakozás napjai sem értek véget. A gyülekezet Ura sem lankad abban, hogy figyelje népe sorsát. Jézus Krisztus és övéi között a sorsközösség örök. De Ő figyelni népe magatartását is. Kitartását vagy annak lazulását, hűséges lelkületét, esetleg hűtlenkedéseit. Áldozatvállalását, vagy az alól kibújásait. Kitar-tást, hűséget, áldozat-vállalást, odaszánást vár. Megbecsülést, igazolást, jutalmat ígér népének.

HEGYI ANDRÁS

A vadkörtefa halála

Az őszi szép. Ez így önmagában frázis. Ámde a vöröslő természet színe számodra örömet jelent, akkor te vagy a szép. Érzésedden keresztül látod a szépséget, e nélkül csak egy szín, csak egy forma az egész. Ha képes vagy arra, hogy egymástól távoli dolgokat – mint szín és forma – összetartozónak láss, akkor van benned érzés!

Nem a szín és a forma iránt, hanem vagy valaki iránt, akinek tudatalatti leképezett színe és formája felkelti benned a csoda hatását.

Az őszi a megnyugvás évszaka, de csak akkor, ah lelked is érzi ezt. A megnyugvást nem a környezeted, hanem sejtjeid sugározzák. Jelezhetnek kétségbeesést is, az elmúlás félelemét, a vég kezdetét, de biztosan érzed; lesz még tavasz a sok kis halál után, megérint a megújulás reménye. Hányszor halsz meg? Többször, mint a vadkörte. Te csendben teszed. Megtanultad elfojtani színed, formád külső változását, ám a lényeg ugyanaz marad. Azt azért tudd meg, száz halál is jobb, mint a tengődés. Ami százszor volt, azt százszor keresheted, ami soha nem volt, azt nem fogod emlékidben sem megtalálni. Pedig szükséged van emlékekre, jóra, rosszra, mindenre, ami gyarló emberségedből fakad. S hol vagy te a vadkörtefához? Ő tudja, mi a dolga. Génjeiben hordozza törvényszerű feladatát. Születik, termést hoz, meghal tisztán, egyenesen, dacolva minden külső hatással. És te? – Elengeded magad mellett a szépet? Engeded, hogy számodra örökre meghaljon a természet, a vadkörte ősi díszruhájának képe? Engeded, hogy a szívedben lopjanak? A legnagyobb tolvaj te vagy, ön-nön lelked elfogyhatatlan tolvaja.

Vigyázz! Egyszer eljutsz odáig, amikor már kevés egy szín, kevés egy forma, egy érzés, de még a csoda is kevés számodra. A száraz tények még egy ideig egyenetlik utadat, de azon az úton nem veszed észre: elvesztél! Elvesztett a szín és a forma, elvesztett a csoda. Ez az igazi halál...

KÖZÖLTE: MOLNÁR JÓZSEF
(GYERGYÓSZENTMIKLÓS)

Debreceni konferencia

Mitől szép, mitől jó? – volt a konferencia témája. A válasz számomra az, hogy nem attól, amit a világ hirdet: „Tedd azt és most, amit csak akarsz.” Ez valójában megköttözöttséget ad, a Sátán pedig megpróbálja elhitetni velünk, hogy ez a szabadság! De a szabadságot Isten adhatja azáltal, hogy **engedelmeskedünk** Neki. Nos, hogy azt tegyük és akkor, amikor **szerinte** helyes! Ettől lesz szép és jó...

A résztvevők közül néhányan úgy döntöttek, hogy megosztják a testvérekkel azt, ami számukra a legfontosabb üzenet, vagy élmény volt.

ÉS

* * *

A debreceni konferencián sok mindent tanultam. Néhány gondolatot szeretnék megosztani ezekből:

Bensőséges kapcsolat kialakítása az életünkben elsősorban Istennel, majd a férjünkkel.

A világ azt harsogja, legyél elégedetlen a testeddel! Isten azt mondja, örülj annak a testnek, amit adtam neked!

Isten ajándékként adta a szexualitást a házastársaknak, új élet születésének céljából, vigasztalás, megismerés, gyönyör céljából.

Jó volt megvizsgálni Isten tervét a szexualitással kapcsolatban, igeversek alapján, amely semmiben nem egyezik a világ gondolkodásmódjával.

LIPTAI ÁGOTA

* * *

A gyülekezetünkben több nőtestvéremmel együtt részt vehettünk Debrecenben egy női konferencián, ahol az intimitásról volt szó. Több előadást és bizonyágtételt hallgattunk végig. Mindegyik nagyon építő volt, és választ kaptam sok kérdésemre. Isten szemével tekintettünk ezekre a témákra.

Az egyik előadás fő mondanivalója az volt, hogy irányítsuk gondolatainkat (2 Kor 10:5). Egy gondolkodásmód az egyes gondolatok összessége, melyek egy bizonyos idő eltelte után befolyásolják azt, ahogyan értékeljük a világot (Róm 12:3).

Ne igazodjatok a világhoz (Kol 3: 2)! A világ azt mondja: légy elégedetlen testeddel (azért, hogy vedd meg a termékeit). A média üzenetei is elégedetlenséget akarnak kiváltani belőlünk, de tudnunk kell, hogy a média hazudik, mert mást mond, mint Isten. Isten azt mondja: örülj annak a testnek, amit adtam neked (Zsoltár139:14)!

Egy másik gondolat: Tiszta élet egy szennyes világban. Ezt saját erőből képtelenek vagyunk megvalósítani, de kérhetjük Istent, hogy adjon vágyat és szeretetet a szívünkbe a lelki tisztaság iránt. Isten tökéletes mércéje szerint éljünk, tehát: még a látszatát se keltsük a rossz életmódnak (Ef 5:3). Köszönöm Istennek, hogy megtanított erre!

JÓZSA ENIKŐ

* * *

Mire tanított engem Isten a konferencián? – Arra, mennyire fontos, hogy a tudomba is bevésem az Ő Igéit, ígéreteit, igazságait. Mert amikor Sátán kísért, a szívembe csepegteti a kétséget, félelmet, és olyankor kell, a tudatosság. Ha épp a szívemmel nem is érzem, de az elmémmel tudom, kiben van az én reménységem. A gondolkozásom pedig befolyásolja az érzéseimet is. Ez volt az egyik fontos gondolat, amit megjegyeztem.

NYÁRI ERIKA

* * *

Ezen a konferencián az egyik csoda az volt számomra, ahogy több ezer nő együtt tudott felszabadultan, szívből derülni, nevetni egy-egy mókás élettörténeten, de

együtt sajgott a szívünk, és hullott a könnyünk azokkal a nőtestvéreinkkel, akik megosztották velünk életük fájdalmas eseményeit.

Nekem azért is különösen boldog és örömteli esemény volt ez a hétvége (szinte „történelmi pillanat”), mert Judit lányommal először vettünk közösen részt egy ilyen találkozáson.

KÁNTOR ÁGOTA

Könyvajánló

H. A. Ironside: A négyszáz csöndes év Malakiástól Mátéig

Az Ószövetség azzal végződik, hogy a zsidó nép a babiloni fogságból visszatér hazájába, de kiszolgáltatva a perzsa királyok kénye-kedvének, és sóvárogva az elveszett szabadsága után. Az Újszövetség első lapjaiban ugyanazt a népet látjuk, megsokasodva, ugyanabban az országban, de most római fennhatóság alatt.

Mi történt közben? Milyen események játszódtak le ezen századok alatt? H. A. Ironside áttekinthető és olvasmányos formában tárja elénk, amely Isten ma élő népe számára is fontos tanítás és figyelmeztetés.

(Evangéliumi Kiadó, 2005. 64 oldal, 400 Ft)

W. Tozer: Isten utáni vágy

Az előszóból: „Ez a könyv szerény próbálkozás arra, hogy segítse a vágyakozó keresztyéneket Isten megtalálásában. Itt semmi új nincs, csak abban az értelemben, hogy ez saját szívem fölfedezése a szellemi valóságokról... Mások előttem sokkal messzebb jutottak ezekben a szent csodákban, mint ameddig én elértem, de ha lángom nem is nagy, mégis valóságos és talán lesznek olyanok, akik meggyújthatják gyertyájukat ennél a lángnál.”

(Evangéliumi Kiadó, 2005. 74 oldal, 500 Ft)

LIPTAINÉ ANDREA

Gökössy Endre: Döntő órák, nagy pillanatok

– harmadik, újraszédett kiadás –

Miként ismerjük fel a nagy pillanatok? Hogyan döntsünk és cselekedjünk életünk nagy kérdéseiben? – Erre ad választ a könyv írója.

(135 oldal, 880 Ft)

H. TNÉ

Szeretettel köszöntjük **Erdei Béláné** Piroška nénit abból az alkalomból, hogy 2005. október 7-én múlt 71 éve, hogy bemerítkezett, új életet nyert a megváltó Jézus Krisztustól. Bemerítését dr. Udvarnoki Béla végezte.

Életem „advent”

Még 10 perc van hátra és vége lesz a műszaknak. Átöltözve várom, hogy leváltsanak. A kórház ablakából kémlelem az utat, és közben hallgatom, mikor nyílik a lift ajtaja. Türelmetlen vagyok, folyton az órára pillantok: ez a tíz perc hosszabb, mint az elmúlt 12 óra volt. Siettetném az időt, hogy hamarabb teljen, de hiába.

Advent táján sokat beszélünk a várakozásról. Pedig minden napunk lehet advent, minden nap lehet várakozás és a várakozás is lehet ünnep, ahogy az advent is az.

Isten ígéreteinek tárházából minden napra jut egy. Minden napra, minden alkalomra. Ha elcsüggedek: „*Reménykedj az Úrban, Ő megsegít téged*”, ha sötétség vesz körül: „*Te vagy Uram a mécsesem, az Úr fénysugarat ad nekem a sötétségben*”, ha már a hétköznapi küzdelmeihez sincs erőm: „*Győzelmes jobbommal támogatlak*”, ha gondjaim hegyként tornyosulnak fölém: „*Ki vagy te nagy hegy? Síksággá válsz Zerubábel előtt*”.

Hatalmas az Isten és csodálatosak ígéretei! Mégis olyan sokszor szürkék, egyhangúak napjaim, pedig lehetnének ünnep. A várakozás ünnepe. Adventi napok minden nap.

A várakozás nem kárbavesztett idő! Ha nem tanulom meg, hogy Istenre várjak apró, mindennapi dolgokban, nem tudok felkészülni a nagy ígélet beteljesülésére: hogy eljön értem.

Sokszor vagyok türelmetlen, pedig csak „tíz perc”. Lázasan próbálok segíteni Istennek ígéretei beteljesítésében. Hitetlenség-szülte nagy hiba!

Ezt olvastam valahol: „*Az élet egyik legnagyobb feszültsége az Istenre várás feszültsége*”.

Ha meg akarok tanulni várni, még meg kell tanulnom egy fontos dolgot: „*Hagyjad az Úrra a te utadat és bízál benne, mert Ő munkálkodik*”.

Hagyni. Bízni. Várni. Ha kell, egy életen át.

megjelent: Mustármag, 1997.

KULCSÁR LAURA

Műhelytitkok az első- második osztályosok bib- liaköri foglalkozásairól 2.

Második témakörünk a Lakhely.

A bibliai történetek:

A **sátorak** megtekintése az ábrahámi történetekben.

A **kősziklára és a homokra épített ház.**

Jerikó (város) pusztulása.

Salamon temploma.

A gyermekeknek bemutattuk, hogy a régi időkben, amikor Ábrahám és leszármazottai családjukkal, nyájaikkal vándoroltak, hogyan éltek és laktak. Majd a házépítés mikéntjéről tanultunk, hogy milyen alapra építsük házunkat. Életünket is szilárd alapra, Istenre építsük! A harmadik téma a város védelme, csak Isten az, aki megvédeheti városunkat. A sátor, a ház, a város az ember lakhelye, a templom az Istené.

Legyen szívünk Isten lakhelye, így ott lesz sátrunkban, házunkban, városunkban!

LAKHELY

SÁTOR

„...Hol van Sára, a feleséged? Ő így felelt:
Itt a **sátorban**.” (1 Móz 18:9)

HÁZ

„...Ha az ÚR nem építi a **házat**, hiába fáradoznak az építők...” (Zsolt 127:1)

VÁROS

„...Erős **városunk** van: az ÚR kőfalat és bástyát állított védelmére.” (Ézs 26:1)

TEPLOM

„Salamon befejezte a **templom** építését. Beburkolta a templom falait belülről **cédrus**deszkával...” (1 Kir 6:14-15)

Tanítók: Bögösné Edit és Dobner Kamilla

Köszöntjük a Testvéreket!

Szeretnénk bemutatkozni. Mi vagyunk a József utcai Gyülekezet óvodás korú bibliakörösei. Jelenleg heten járunk ebbe a csoportba: Andika, O. Nóri, Sz. Dani, Karola, Liluka, Kinga és Sz. Tomi. Tanítóink pedig Judit és Mariann.

A félemeleti legbelső szoba a mi birodalmunk, itt töltjük a vasárnap reggeleinket. Sajnos a kicsit később érkezők csak egy csúnya, sötét és büdös fürdőszobán keresztül juthatnak be hozzánk! De minket ez egyáltalán nem zavar, és ha gatlásainkat leküzdve sikerül belépnünk a szobába, akkor itt egy egészen különleges világ tárul elénk!! Kicsit olyan, mint az ovi, kicsit olyan, mint az imaház vagy mintha a barátainknál lennénk, de egyik sem igazán! **Ez egy bibliakör!**

Mit is jelent ez nekünk 3-7 éveseknek??? Sokfelől érkezünk, sokfélék vagyunk mégis jó, hogy már ismerjük egymást az imaházból. Ismerjük egymás szüleit, testvéreit, hiszen **egy gyülekezetbe járunk!** Érdekes, hogy nem azért jövünk ide, mert apa vagy anya dolgozik, és vigyázni kell ránk; és ez a hely nem csupán csak egy játszóház.

Itt csodálatos és néha bizony furcsa dolgokról is hallunk: **Istenről, Jézusról, és a Szentlélekről!** Van, hogy bibliai történeteket mesél nekünk Judit és Mariann, de a legizgalmasabbak eddig a csodák és a mennyei dolgok voltak. Legfőképpen pedig azért járunk ide, mert **hisszük, hogy van Isten** és szeretnénk, ha az **Úr Jézus** lakna a szívünkben, ami néha bizony itt-ott „kiszórósodik” és telis tele van sötét sarkokkal, apró rosszaságokkal. Ezekről pedig egyedül csak Jézus tisztíthatja meg!

Arról is szoktunk beszélgetni, hogy milyen csodálatos lesz majd a mennyországban! Hogy az aranyutcákon sétálva, akár egy gyülekezeti taggal is találkozhatunk! Hogy csodálatos új testünk is lesz! Nem leszünk többé betegek, nem fog fájni semmink, nem kell gyógyszer szedni, és soha nem leszünk szomorúak! Nekünk **csodálatos Istenünk van!!!** És Isten, Jézus és a Szentlélek tulajdonképpen **egy**. Ezt egy kicsit nehéz még megértenünk, de mi még **mindent elhiszünk, amit a felnőttek mondanak!!!**

Érdekes arról is gondolkozni, hogy Isten mindenütt jelenvaló! Például amikor mi a bibliakörben vagyunk, akkor Ő ott van a nénikkel és bácsikkal az imaórán, és ott van a szomszéd szobában is, és otthon is ott van a nagyival, és a világ másik végén is

ott van a távoli rokonainkkal, és az űrben is ott van, és **mindenhol** ott van! Ezen kívül pedig még **mindent tud is!** Tudja, hogy mi van a fejemben, tudja, mikor lesz nyár, hogy mennyi hó fog esni, hogy mitől van „cunami”, és azt is tudja, hogy én vagy a másik kisgyerek mit szeretne igazán! Na persze nemcsak a legújabb Barbie baba utáni vágyamat ismeri, hanem az örömeimet és a bánataimat is! Ő azt is tudja, hogy akinek már meghalt a nagypapája, az hol van most?! És azokat is ismeri, akik családjuk tagjai, de nem járnak imaházba és nem is hisznek Benne, **mégis** szereti őket!

Ő irgalmas, könyörületos, szent, igaz, hűséges, hatalmas **Isten!** Sok-sok szó van, amit először nem értünk, mint például ezek itt, de akkor Judit és Mariann elmagyarázza őket! Nemrég – képzeljék a testvérek – éppen azt tudtuk meg, hogy a bűnt úgy is hívják, hogy „vétek”. **De** Jézus ezek között is vezet bennünket, valahogy úgy, ahogyan mi vezettük át egymást bekötött szemmel a székek között. Mi pedig vakon bízunk Benne! És mi szeretnénk egymásban is megbízni – ha apró dolgokban is – de betartani az ígéreteinket, nem elfelejteni azokat. Ezeket most éppen egy bizalomjáték keretén belül tanulgatjuk. Testvérek! Számunkra a csodák még nem csodák, hanem a világ legtermészetesebb dolgai. Ez pedig a „legeslegfontosabb”, mert Istennél nincs lehetetlen!!!

Az **imádság** és az **ének** is szerves részei alkalmainknak. Mostanában kedves énekünk lett a „teles-nyaras” ének, amit Mariann tanított nekünk. Vicces, hogy Judit folyton összekeveri az ének szövegét: „nyáron a hideg, télen a meleg”, mi pedig jót kacagunk ezen. **Mert** a jókedv nálunk elengedhetetlen, és soha semmit nem kell kényszerből tennünk, jelentkeznünk sem kell, mert szépen sorban mindenki el-

mondhatja azt, amit gondol, **beszélgetünk!**

Judit és Mariann szerint „szuperek” vagyunk az aranymondások megtanulásában; „vág az eszünk, mint a borotva”! Persze otthon is gyakoroljuk előre! Mégis mikor a gyülekezet elé kell állnunk, mindig nagyon izgulunk, és bizony néha bátortalanok vagyunk. Pedig fontos, hogy tiszta szívből és jókedvvel szolgáljunk Neki, ezért, – hogy félelmünk ne az emberek felé, hanem Isten felé irányuljon – Judit és Mariann is kiáll velünk!

És végül, de nem utolsó sorban, nagyon szeretünk játszani is, ha jut rá idő! A „szépüljetek szobraim!” játékot például O. Nóriától tanultuk, és nagyon szeretünk „medvét vadászni” is. Még sok-sok kedves foglalatosságunk van és lenne, csak rettentő kevés az időnk!

Judit azt mondja, hogy nagyon-nagyon sok jutalom matrica fogy, persze azért, mert hihetetlenül ügyesek vagyunk!!!

Gondoljanak ránk a testvérek imádságban! Gondoljanak szüleinkre, tanítóinkra, hiszen a felnőttek szerint mi vagyunk a „jövő”. (Különben 6 évesen már alig várjuk, hogy az iskolások csoportjába kerüljünk!) És legfőképpen **szeressenek bennünket!**

KÖZREADTA: OLÁH JUDIT

Senki sem érezheti, ha szeretem

A cikkem címét idézőjel közé is foglathattam volna, mert ez nem saját programom. Nem is követendő példaként áll itt a Testvérek előtt. Szó sincs róla! Lehet, hogy többeknek mégis ismerősen cseng e rövid idézet. Rádióhallgatás közben ütött szíven e dalszöveg részlet. Bár bevallom, hogy az egész szám mondanivalóját nem értem. Egyébként divatos számról van szó. Sokszor hallani különböző frekvenciákon, különösebb lelki haszon nélkül. Inkább károsnak vélem. Akkor miért foglalkozom vele mégis? Hiszem, Isten állított meg egy

pillanatra, hogy felfigyeljek, s elgondolkoz-
zam e rövid dalszöveg-töredéken. Talán
írásom végére el is jutok a céloimhoz.

Milyen szeretet lehet az, amit a másik
nem érezhet, nem vehet észre, nem tudja,
hogy szeretem. Szeretet-e ez valójában?
Létezik ilyen egyáltalán, még ha nem is
szeretnek hívom? – Kérdések, melyek
bennem cikáztak, mikor meghökkenten a
hallottakon gondolkodni kezdtem. Nem ér-
tettem, mit akar mondani a dalszöveg író-
ja. Bevallom, kicsit idegesített is.

Példák jöttek elém. Személyes életem-
ből, szüleim, testvérem szeretete, a tágabb
család jelenléte, törődése majd a gyüleke-
zet szeretetteljes légköre, a testvériség lelki
és sokszor gyakorlatilag is átölelő, védő,
kinyújtott keze. Születésemtől fogva lét-
elemem volt a szeretet megtapasztalása.
Szenvedtem, ha nem éreztem, nem tudtam
magam mögött. Volt, hogy a szóban mon-
dott „szeretlek”-et kevésnek éreztem, de
nélküle még rosszabb lett volna. Mászor
egy ilyen „apróság” szárnyakat adott.

S egyszer elérkezett az az időszak éle-
temben, mikor talán a leggyakrabban
hangzott el: „szeretlek”. De jó volt hallani
ezt a kedvesemtől, ma már feleségemtől.
Mézédes szó volt, tudtam, hogy szeret
anélkül is, de ez a megerősítés nagyon fel-
emelő volt.

Megtérésemkor, mikor olyan szájalma-
san éreztem magam. Isten nemcsak, s első-
sorban nem azt értette meg velem, hogy
milyen reménytelen helyzetben voltam,
hanem hatalmas szeretetével jött közel
hozzám, s szólított meg Jézusban: „ úgy
szeretlek, hogy meghaltam érted, hogy él-
hess szabadon, bűntől menten, drága vagy
nekem”. Pontosan, úgy szólt, hozzám, hogy
egy pillanat alatt megváltozott bennem
minden. Nagyon jó csak visszaemlékezni
erre a pillanatra, de még jobb volt ott akkor
s azóta oly számtalanul sokszor átélni Isten
szeretetét az életemben.

Eddig a szeretve lenni boldogító, feleme-
lő állapotáról hoztam példákat. Igaz, na-
gyon jól esik, ha nemcsak tudom, hogy sze-
retnek, de hallom is. Mégis a kimondott
„szeretlek” szava olyan sok apró tetten mé-
rettetik meg, s válik hitelessé nap mint

nap. S most lássék meg, hogy szeretek én.
Ez már azt hiszem, nem megy olyan gördü-
lékenyen.

Biztos vagyok benne, hogy mint minden
kisgyermek én is kimutattam szeretetemet
édesanyám, szüleim felé, mondtam is, él-
tem is. Bevallom, ezt nem tudom emlékké-
pekkel alátámasztani, hisz talán életem el-
ső éveiről a leghézagosabbak az emlékeim.
Később viszont jött egy nagy hullámvölgy –
a kamaszkor – csendes lázadás, szeretet
igénylése, de nem feltétlen viszonzással,
amolyan „magam módján szeretek” szere-
tet módozat.

Először szerettem gyűlibe is járni. Jó
volt, hogy voltak hasonló korú fiúk és per-
sze lányok. Bibliaversek, csoportjelenetek,
igehirdetés és sok minden tetszett. Tényleg
mint egy népes családban éreztem magam
egy darabig. Utána dacossá váltam, terhes-
sé vált a vasárnapi „koránkelés”; délután
meg az izgalmas sportközvetítéseket, vagy
valamilyen filmet szakított félbe a gyüleke-
zetbe indulás. Cseppet sem esett jól a kont-
roll ha elmaradtam, akár testvérektől, akár
a családtagjaimtól jött. Szabadulni akar-
tam! Isten kemény leckén át szeretett visz-
sza magához. Vajon mondom-e, életem-
e elég intenzíven, hogy mennyire szeretem
Őt? Emlékezetes pillanat marad mikor
Edinát először megpillantottam. Számom-
ra is csodás volt felfedezni magamban,
hogy szeretek valakit, kifejezni ezt, mégha
sokszor esetlenül is tettem. A boldogító
igen kimondása egy életre érvényes „sze-
retlek” értékű Isten és emberek előtt. Azt
hiszem, e téren is ismételhetem szívemből:
„szeretlek”, s élhetem meg a napi apró dol-
gokban leleményesebben, több figyelem-
mel.

Nos, a „senki sem érezheti, hogy szere-
tem” állapot nagyon emlékeztet engem egy
sajátságos módozatára a szeretetnek. Ma-
gam módján szeretek. Magam módján hi-
szek én Istenben. Hallhatjuk ezt a vallo-
mást embertársainktól. Igazán soha sem
tudok e kijelentésekkel mit kezdeni. Mit ért
ez alatt a másik? Talán visszaidéződik ben-
nem, az az időszak, mikor én mentem át
ezen a „korszakomon” – bár hangosan nem

demonstráltam – hogy most magam módjában szeretek.

A legutóbbi filmklubon is felvetődött a kérdés, hogy a ki nem mutatott szeretet vajon nevezhető-e ténylegesen annak. A kérdést nyitva hagytuk. De abban mindannyian egyetértettünk, hogy szeretetre, bátorításra, elismerésre igen csak nagy szükségünk van. Ha nem is fejezzük ki mindig szóval, üzenjük ezer más apró jellel.

Számtalan igevers állhatna itt, hogy a szeretet megjelenési formáit bemutassa. S kell is, hogy ezt megéljük kapcsolatainkban, különösen a családban, testvéri körben. S merítsünk erőt, legyen naponta előttünk a testté lett Szeretet, Jézus Krisztus élete. Ő nem rejtette véka alá, hogy szeret bennünket: „*Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” (Jn 3:16) Kövessük példáját mi is!

TOMASOVSKY ZOLTÁN

Hirdetések

1. Eladó 53 m² alapterületű lakótelepi lakás rendezett környezetben. Keletnyugati fekvés, panoráma Budapestre. Vízóra, kábeltevé, vezetékes telefon van. Falak, nyílászárók felújíthatók. Irányár: 10,5 millió Ft.
2. Teréz körúton, nem utcai fronton, lépcsőházban, félemeleten, 14 m² alapterületű üzlethelyiség bérleti joga átadó. Kirakat a kapu alatt, toalett külön bejárat. Alkalmas rövidáru, kozmetikai, fodrász, szolárium, biotermék, stb. üzletnek. Határozott érdeklődés esetén a tulajdonjog átadás is megoldható.
3. Igényes hálószoza-garnitúra újszerű állapotban eladó. Gardrób szekrény mérete: 4,2 x 2,5 m, külső világítással, tükrökkel. Franciaágy 2 db éjjeliszekrény a fejrésznél 3 m széles. Toalett tükör + fehérnemű szekrény fáradt lila márvány színű. Irányár: 450.000 Ft.

Mindhárom hirdetésre a következő telefonszámokon lehet érdeklődni:

1-292-6139, 06/70-247-0251

Arany Alkony

Törökbálint, november 20.

A borongós ős bizony nem csak az idősek, de a fiatalok hangulatát is befolyásolja, de nem így volt ez a szolgálatot végző kis csoportnál. Schuller Márta és társai, kik a szolgálatot végezték, Bayer Noémi, Schuller Jolika, Józsa Enikő, Liptainé Veres Ágota a szívünk ajtajánál kopogtató Jézusról, a vele való találkozás nagyszerűségéről szóltak. Az életünket átforgató találkozás hálával tölti el egész lényünket, vele bizton járhatjuk be életutunkat, nincs okunk aggodalmaskodásra. A zongorajáték ifj. Szűcs Gábor szolgálatában az ige hallgatására készítette elő szívünket.

Az igei üzenetet a 20. Zsoltár és Péter első levelének 2. rész 9-10. verse alapján Kiss Emil lelkipásztor testvér szolgálatában hallgathattuk meg. A nemzedékek közötti harc gátlástalan módja, amikor az erőszak mindent és mindenkit el akar söpörni, amikor az erős félrelöki a gyengét, Isten nem a mi képességeinkkel, hanem az Ő jobbának győzelmével segít győzelemre bennünket. A fény megvilágítja, mit kell másként tennünk, hogy jobbá legyen a világ, az életünk. Ha mindened az Övé, amit Urad veled tesz, az győzelem. Ha, nem vágysz elismerésre, rejtve maradsz, az győzelem. Ha tudsz magadon uralkodni, az győzelem.

Kedves olvasó, kívánom, hogy sok ilyen győzelem legyen az életedben!

HUSZTA TIBOR

Gyermekbemutató

November 27-én Laczai Róbert és Sági Natália Isten és a gyülekezet előtt bemutatták negyedik gyermeküket, Milánt.

Mennyei Atyánk áldja meg a megnövekedett családot!

„*Bizony, az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.*” (Zsolt 127:3)

A Belső Józsefvárosi Ökumenikus Bizottság 2005/06. évi közös bibliatanulmányozási alkalmai

Ssz.	Időpont	Igehelyek	Szolgáló gyülekezet
1.	2005. december 10. 16 ⁰⁰	2 Móz 20:13; Mt 5:21-26	Nap utcai Baptista Gyülekezet
2.	2006. február 11. 16 ⁰⁰	2 Móz 20:14; Mt 5:27-30	Józsefvárosi Evangélikus Egyházközség
3.	2006. március 25. 16 ⁰⁰	2 Móz 20:15; Ef 4:28	József utcai Baptista Gyülekezet
4.	2006. május 5. 16 ⁰⁰	2 Móz 20:16; Mt 26:59-65	Szent József Római Katolikus Plébánia
5.	2006. június 24. 16 ⁰⁰	2 Móz 20:17; Mt 5:31-32; Mt 19:1-12	Külső Józsefvárosi Református Egyházközség

Helyszín: a Józsefvárosi Református Egyházközség gyülekezeti terme
1085 Budapest VIII. Salétrom utca 5.

Minden érdeklődőt szeretettel várnak a szolgáló gyülekezetek!

Karácsony

-részlet -

*Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.*

*A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.*

*Minden ember
szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.*

*Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme sugna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.*

ADY ENDRE

Búcsúzás

Almádiné Kató nővérem fia

[†] Livagyin Imre

hosszantartó szenvedés, kórházi ápolás után 53 évesen 2005. november 23-án befejezte földi életútját.

Sokszorosan fáj az elmenetele, mert unokaöcsém volt, s a gyermekkorunkat együtt töltöttük a dunántúli kis községben: Gyúron. Csendes, békés ember volt, s ahogyan élt, ugyanúgy ment el csendben az örökkévalóságba...

Emlékét szívünkben hordozzuk!

A gyászoló család nevében:

HUSZTA TIBORNÉ/ANNI

Karácsonyi koncert

2005. december 20. (kedd) 19⁰⁰ óra

helyszín: imaházunk nagyterme

A Műszaki Egyetem Schönherz Kollégiumában működő Komolyzenei KamaraKör zenészei készítgetik a hallgatókat a közelgő ünnepre. Az est folyamán a vonós, fúvós, és orgonamuzsika mellett egy kis zenei csemege és az alkalomhoz kapcsolódó igei gondolatok is elhangzanak. Mindenkit szeretettel várunk!

Szeretettel köszöntjük „nagy testvérünket”, a 110 éves Békehírnököt!

„Nehéz türelemmel várni a jövőt, pedig türelmetlenséggel nem lehet azt előbbre hozni.” (Békehírnök, 1895. 3. szám)

Békehírnök-díj

A Békehírnök kiadóhivatala és szerkesztősége Isten iránti hálával emlékezik meg azokról, akik Jézus Krisztustól kapott írói ajándékukat az egyház és a hívek közösségének hasznára forgatták és kamatoztatták, mint Isten hűséges sáfarai. Külön hálások vagyunk a gyülekezeti lapokért, melyek gyülekezeteink információáramlását és biztonyságtételét erősítik. A gyülekezeti lapok kategóriájában 2005. évben a „TESTVÉREK” című lapnak, a József utcai gyülekezet kiadványának ítélte oda szerkesztőségünk a Békehírnök-díjat. A Testvérek rendszeres megjelenése, a gyülekezet egészét magába foglaló hírei és információi, cikkei és írásai céltudatos és hozzáértő szerkesztői munkáról tanúskodnak. Szerkesztőségünk baráti és testvéri szeretettel nyújtja át e szerény díjat elismerésül és megerősítésül. Jézus Krisztusé a dicsőség mindörökké!

Újpesti Baptista Imaház, 2005. november 26.

Dr. Mészáros Kálmán
a Magyarországi Baptista Egyház elnöke

Háló Gyula
a Békehírnök felelős szerkesztője

Csillagfény és bölcső

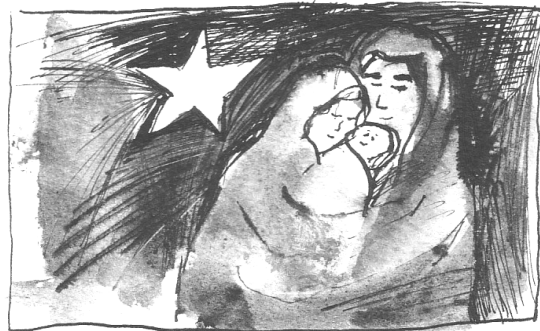
A végtelen éjjeli ég határtalan távolából évmilliárdokig létező csillagok nézték, s jelezték a betlehemi jászolbölcsőt. Nekik egy emberi élet fellobbanó s nyomban kihunyó szikra csupán. Őket nem érinti, hát miért törődnének egy számukra érzékelhetetlenül kicsiny lény röpke létével?

Mindössze két évezrede azért csodáltak e parányi bolygó eldugott zugában, egy páras istállóban ringó jászolbölcsőt, mert örökké létező Teremtőjük arcát pillantották meg abban. Múlандó emberi testben a végtelen Isten?

Én is csodálom Őt, az Örökkévaló Fiút, aki mulandóság és bűn áthatolhatatlan úrén át eljött, hogy minden emberrel együtt nekem is örök életet hozzon, s mikor fényem itt ellobban, ragyogásában éltesen örökké!

Áldott karácsonyt és boldog újévet kívánok kedves testvéreimnek, barátainknak!

ÚJVÁRI FERENC LELKIPÁSZTOR
ÉS A „TESTVÉREK” ÚJSÁG KÉSZÍTŐI

Következő lapzártánk december 21-én, szerdán lesz. A januári megjelenésre szánt anyagokat eddig az időpontig kérjük az újság készítőihez eljuttatni.

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.baptista.hu/jozsefutca „Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliaatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórák: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.